

vrijdag 1 januari

Nieuwjaarsdag

In het begin schiep God ... (Gen. 1:1)

Vandaag staan we aan het begin van een nieuw jaar. Dan kunnen je vragen bekruipten als: wat zal het jaar mij brengen? En dan is het goed te weten dat God meteen aan het begin staat. Zoals de Bijbel begint met de schepping van hemel en aarde, zo mogen wij weten dat God ook in het nieuwe jaar aan het begin staat. En zoals Hij de hele Bijbel meegaat, zo wil Hij ook weer een heel jaar met ons meegaan. In de eerste zin van de Bijbel is God meteen het onderwerp. Het gaat over wat Hij heeft gedaan toen er verder nog niks was: Hij schiep hemel en aarde. Als een kunstwerk door Hem gecomponeerd. En God zegt: 'Het is goed.' Maar tegelijk is er een groot contrast tussen de wereld van vandaag en het 'goed' uit Genesis 1. Maar hier bij de schepping kun je het al vermoeden: Hij gaat iets doen. En Hij blijft het doen. Als God alles heeft geschapen, zou Hij dan niet ook in staat zijn om alles nieuw te maken? En Hij zal het doen ook! Want God is groot. Ook dit jaar gaat Hij met ons mee. Wat een rust!

Lezen: Genesis 1:1-13 (HSV)

Zingen: Lvdk Gezang 1:1

(Lhk Lied 513:1)

OTh (2015) Lied 334

Zon op	08.47
onder	16.37
Maan op	18.54
onder	10.43

zaterdag 2 januari

... vaste tijden ... dagen en jaren! (Gen. 1:14)

Het scheppingsverhaal spreekt over God die orde schept en grenzen stelt aan de duisternis en de chaos. Let op: ze zijn niet verdwenen. Goed betekent: goed in de ogen van God. Geschikt voor zijn plannen en bedoelingen. Goed genoeg om in te leven. Leven op aarde wordt altijd weer bedreigd door de machten van de chaos. Maar God heerst over het geheel. Het scheppingsverhaal is een gedicht van hoop. De Schepper legt gezonde ritmes in de schepping. Dit is een belangrijke sleutel naar het goede leven. God de Schepper geeft aan zijn schepping en schepsels gezonde ritmes mee. We zien dat om ons heen in de natuur. God stelde allerlei gezonde grenzen aan ons leven. Een begrensde gebied om te bewonen, een boom van kennis van goed en kwaad als grens aan wat wij kunnen behappen en weten. Een dag om te werken, een nacht om te rusten. 'Uit jezelf kun je sowieso geen vrucht dragen. Blijf in Mij,' zegt Jezus, 'dan blijf Ik in jou en draag je veel vrucht, blijvende vrucht. Laat Mij jouw ritme zijn.'

Lezen: Genesis 1:14-25 (HSV)
Zingen: Lvdk Gezang 1:4
(Lhk Lied 513:4)
Opw Lied 719

Zon op	08.47
onder	16.38
Maan op	20.12
onder	11.13

zondag 3 januari

... in Zijn wegen gaan. (Ps. 119:3)

Stel: je bent 's avonds in het donker met de auto op pad. Dan ben je blij met de borden die je de richting wijzen. Anders zou je toch hopeloos verdwalen? Wegwijzers, we zijn er blij mee.

Nou, dát is Gods wet. Zijn geboden en heel het onderwijs van de Bijbel leren ons de weg. Ieder van ons persoonlijk is op weg.

Er zijn duizenden manieren van leven die je naar de dood en de ondergang brengen. Er is echter maar één weg die naar het leven, naar God gaat. Maar iedere keer zijn er weer kruisingen, afslagen, splitsingen en andere wegen; en dan moeten we kiezen. Ja, iedere keer weer. Steeds moeten we kiezen. Wat is de juiste weg? Let dan op de wegwijzers. Dan mag je echt verwachtingsvol zijn. Want dan gaat God met je mee. Dan mag je verwachten dat Hij ons helpt, inzichten geeft, troost, vreugde en vrede geeft. Dán wordt het leven werkelijk leven, met een doel, met toekomst, met hoop, met zekerheid, met vreugde.

Lezen: Psalm 119:1-8 (HSV)

Zingen: Lvdk Psalm 119:1

(Lhk Lied 119:1)

OB Psalm 119:1

Zon op	08.47	
onder	16.39	
Maan op	21.33	☽
onder	11.35	

maandag 4 januari

... mensen maken naar Ons beeld ... (Gen. 1:26)

God schiep hemel en aarde. En de mens krijgt een speciale plek in de schepping in Gods ogen. Gemaakt naar zijn beeld. En dat beeld-zijn van de mens bestaat onder meer uit het feit dat hij beheer over de schepping moet gaan voeren. Maar als beheerder van alles wat God gemaakt heeft, heeft de mens niet de vrije beschikking om er maar mee te doen wat hij wil. Zo mag je Genesis 1 niet lezen, dat zou misbruik zijn. Nee, God heeft alles geschapen en daarom verdient al het geschapene ons respect. Dat betekent dus ook dat we daar niet achteloos mee omgaan. En in nog een ander opzicht lijkt de mens op God. En dat is in zijn vermogen om relaties aan te gaan. Er staat in vers 26: 'Laten Wij [meervoud dus] mensen maken.' Vader, Zoon en heilige Geest hebben een band van volmaakte liefde. En dat is dus het relationele van God dat in de mensen weerspiegeld mag worden. Zo worden wij opgeroepen om samen te leven, in contact met anderen. In staat om liefde te geven en te ontvangen.

Lezen: Genesis 1:26-2:3 (HSV)
Zingen: Lvdk Psalm 133:1
(Lhk Lied 133:1)
Opw Lied 34

Zon op	08.47
onder	16.40
Maan op	22.54
onder	11.54

dinsdag 5 januari

... zult u zeker sterven. (Gen. 2:17)

Zelfs als wij ons als verantwoordelijke personen gedragen, lopen we telkens tegen mislukkingen aan. We blijken als mensen het leven niet aan te kunnen. Genesis vertelt ons hoe God de mensen gemaakt heeft en in eerste instantie een plaats in zijn eigen huis gegeven heeft, thuis in het paradijs. Maar de mensen wilden baas in eigen huis zijn, zelf uitmaken wat goed en kwaad is: ze aten van die boom, de boom van kennis van goed en kwaad. En toen moesten we voortaan ook onze eigen weg vinden, uitmaken wat belangrijk is en zo. Maar ... dat kunnen mensen niet: we gaan eraan dood, zoals God ons al van tevoren gezegd had. Uiteindelijk zal Jezus, die uit de hemel komt, verlossing brengen in een nieuwe schepping: het Koninkrijk van God. Laten we het bedenken, en ons verbazen, want toch is daar dat nieuwe begin mogelijk. Wat wij mensen telkens weer hebben vertrapt, dát – Gods liefde en trouw, die al uitkwamen in dat verbod van die ene boom – bleek al werkelijk goddelijke liefde.

Lezen: Genesis 2:4-17 (HSV)
Zingen: LvdK Gezang 436:1,5
Opw Lied 755

Zon op	08.46
onder	16.41
Maan op	--:--
onder	12.11

woensdag 6 januari

... één vlees ... (Gen. 2:24)

‘Niet goed is het dat de mens alleen is.’ Vreemd is het dan dat God niet onmiddellijk overgaat tot de schepping van de vrouw. Want eerst schept Hij alle dieren en die brengt Hij tot de mens ‘om te zien hoe deze ze roepen zou’. Dat betekent dat de dieren en de dingen in dat roepen van de mens hun plaats en hun bestemming krijgen. Maar de mens die de dieren hun naam en daarin hun bestemming geeft, vindt daarin zelf zijn bestemming niet. Hij vindt geen ‘hulp tegenover hem’. Pas hier gaat God over tot het scheppen van de vrouw. Er staat dan niet ‘om te zien hoe deze haar roepen zou’. Dat doet de mens dan ook niet. Zijn roep is hier een uitroep, een juichkreet. ‘Deze is het, dit is het.’ Vervolgens staat er: ‘... en zij zullen tot één vlees zijn’. We mogen en moeten daarbij denken aan de vleeswording van God in de Messias Jezus. Man en vrouw zijn één vlees, zoals God met ons in Christus één vlees is geworden: voor ons opkomend, voor ons instaannd, onze borg en bondgenoot.

Lezen: Genesis 2:18-25 (HSV)

Zingen: Lvdk Gezang 86:3

(Lhk Lied 825:3)

EL Lied 41:1,2

Zon op	08.46
onder	16.43
Maan op	00.16
onder	12.27

donderdag 7 januari

... en zij nam ... en hij at ... (Gen. 3:6)

Dit bijbelgedeelte roept op tot zelfreflectie: de mechanismen in ons leven, zoals een ander de schuld geven van wat je zelf fout hebt gedaan ... Adam, die naar Eva wijst; Eva die op haar beurt wijst naar de slang. De slang spreekt dan wel het woord 'God', maar dat betekent nog niet dat hij Gods woord spreekt. Zijn woord, dat vanaf dat eerste begin in de Bijbel een scheppend woord is, is een woord dat leven doet. Maar de slang spreekt zulke bedrieglijke wijsheden; halve waarheden waar mensen steeds intrappen. Het lijkt op wat wij vinden en geloven. Wij zijn steeds weer op zoek naar onze eigen waarheden en wijsheden. De ongehoorzaamheid van Adam en Eva is echter rebellie. Juist door niet van die ene boom te eten zouden ze laten zien dat ze Gods heerschappij erkennen. Door te eten verliest de mens alles. Maar God dank, een nakomeling van de vrouw zal de slang, de satan verslaan.

Lezen: Genesis 3:1-8 (HSV)

Zingen: LvdK Gezang 284:3

(Lhk Lied 1009:3)

EL Lied 301:1,2

Zon op	08.46
onder	16.44
Maan op	01.39
onder	12.44

vrijdag 8 januari

... God riep Adam ... Waar bent u? (Gen. 3:9)

God riep Adam en zei tegen hem: 'Mens, waar ben je?' Het is dé grote vraag die al eeuwenlang over heel de aarde klinkt en die bestemd is voor de hele mensheid. Die vraag is onthullend en beschamend. Mensheid, waar blijf je nou? Het antwoord is in één woord te geven: nergens. Helemaal nergens blijven wij, als we van God los zijn. Jij, mens die zoveel verstand hebt van goed en kwaad? De mens heeft de dood over zichzelf afgeroepen, een onherroepelijke straf. Maar God dank heeft de dood niet het laatste woord. 'Mens, waar ben je, mensheid waar blijf je nou?' En de Bijbel geeft een uitvoerig antwoord. Zowel het Oude als het Nieuwe Testament is onderdeel van dat antwoord. Maar ook dat antwoord laat zich weer samenvatten in één enkel woord!

Dat ene woord als antwoord is namelijk dit: hét Woord, dat vlees is geworden en onder ons heeft gewoond. Hét Woord dat de slang, de satan heeft weerstaan, en dat ons mensen de Vader weer recht in de ogen laat kijken.

Lezen: Genesis 3:9-19 (HSV)
Zingen: Lvdk Gezang 484:1,2,4
(Lhk Lied 941:1,2,4)
EL Lied 301:3

Zon op	08.45
onder	16.45
Maan op	03.04
onder	13.03

zaterdag 9 januari

... stuurde hij de mens weg ... (Gen. 3:23)

Revoluties brengen nooit wat zij de mensen beloven. Zij brengen het tegenovergestelde; zij beloven vrijheid, maar ze brengen onderdrukking en verdeeldheid. De levende omgang tussen God en de mens was het mooiste dat was geschapen. Wat de mens in het paradijs door zijn zonde kwijtraakt is: de levende omgang met God. God is voor de mens een bedreiging geworden – iemand die je liever mijdt. Het elkaar onder ogen komen is te confronterend. Een wig drijven tussen de Heere God en mensen, daar is het de satan vroeger en ook nu om te doen. Maar in Jezus kwam God naar ons toe. Hij verbindt de hemel met de aarde, de heilige God met de mens. Maar als mens moeten wij daar met hulp van de heilige Geest aan blijven werken: ons blijven richten op Jezus. Sta niet toe dat de satan een wig drijft tussen u en Hem. En als u bij Hem vandaan bent geraakt: keer u om. Jezus zegt: 'Laat mijn liefde uw hart vervullen. Ik heb alles volbracht!'

Lezen: Genesis 3:20-24 (HSV)
Zingen: Lvdk Gezang 184:1,4,5
(Lhk Lied 547:1,4,5)
Opw Lied 832

Zon op	08.45
onder	16.47
Maan op	04.31
onder	13.27

zondag 10 januari

Welzilig ... de wet van de HEERE gaan. (Ps. 119:1)

Overall in de psalm staat het woordje 'uw'. Zo ook in deze verzen. Want nooit moeten we het Woord, de geboden, de bevelen los zien van degene die ze spreekt. Namelijk de Heere zelf. De wet van de HEERE is volmaakt: levenskracht voor de mens zingt Psalm 19:8. Psalm 119 gaat over Gods wegwijzende Woord: Hij laat zien hoe het leven opbloeit. Woord is niet tekst, maar aanspraak. Achter het Woord en de richtlijnen en regels klopt het hart van de God die in Christus liefdevol naar ons kijkt. Laat Christus' woorden in al hun rijkdom in u wonen. Woord is: God kijkt ons aan en spreekt ons aan. Je aan zijn regels houden zonder zijn hart te kennen en in zijn ogen te kijken leidt tot wetticisme. Psalm 119 is een en al biddende, lofprijzende, bewonderende, getuigende en eerbiedige meditatie over de kostbare werkelijkheid van Gods Woord! Heel deze psalm is een gebed, met daarin veel herhaling. Het nut van de herhaling is dat het gehoorde dan steeds dieper kan doordringen in ons hart en in ons leven.

Lezen: Psalm 119:9-16 (HSV)
Zingen: Lvdk Psalm 25:2,6,7
(Lhk Lied 25:2,6,7)
EL Lied 226

Zon op	08.44		○
onder	16.48		
Maan op	05.57		○
onder	13.59		